

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 20. november 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-445/19	<p>Viasat Broadcasting UK (ulovlighedsrenter, TV2)</p> <p><u>Emne:</u> TV2 og spørgsmålet om ulovlighedsrenter</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) Gælder forpligtelsen for en national domstol til at pålægge en støttemodtager at betale ulovlighedsrenter, jf. CELF-dommen, også i en situation som den foreliggende, hvor den ulovlige statsstøtte udgjorde public service-kompensation, der efterfølgende er fundet forenelig med det indre marked efter TEUF artikel 106, stk. 2, og hvor godkendelsen er sket på grundlag af en vurdering af hele public service-virksomhedens samlede økonomi, herunder dens kapitalisering? 2) Gælder forpligtelsen for en national domstol til at pålægge en støttemodtager at betale ulovlighedsrenter, jf. CELF-dommen, også beløb, som under omstændigheder som i den foreliggende sag er overført fra støttemodtageren til tilknyttede virksomheder i henhold til en offentligretlig forpligtelse, men som ved en endelig kommissionsafgørelse er kvalificeret som en fordel i TEUF artikel 107, stk. 1's forstand til støttemodtageren? 3) Gælder forpligtelsen for en national domstol til at pålægge en støttemodtager at betale ulovlighedsrenter, jf. CELF-dommen, også statsstøtte, som støttemodtageren under omstændigheder som i den foreliggende sag har</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet (Repræsenteret ved Kammeradvokaten) Erhvervsministeriet Til orientering: Energistyrelsen	Dom	24.11.20

	modtaget fra en offentligt kontrolleret virksomhed, idet sidstnævntes midler delvist hidrører fra salg af støttemodtagerens ydelser			
C-361/19	<p>De Ruiter vof</p> <p><u>Emne:</u> Manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskrav</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Er artikel 99, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og artikel 73, stk. 4, litra a), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse gyldige, for så vidt som det herved bestemmes, at det er året for konstateringen, der er afgørende ved fastlæggelsen af det år, for hvilket krydsoverensstemmelsesnedsættelsen skal beregnes, i en situation, hvor året for den manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne ikke er det samme som året for konstateringen heraf?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet (Repræsenteret ved Kammeradvokaten) Landbrugsstyrelsen	GA	25.11.20
C-174/19 P og C- 175/19 P	<p>Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen mv. (appel af sag T-630/15)</p> <p><u>Emne:</u> Finansieringen af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande i sag C-174/19 P:</u> 1. Set aside the Judgment of 13 December 2018 of the General Court in Case T-630/15 to the extent that it dismissed the Appellant's pleas that the measures granted to A/S Femern Landanlæg constitute aid; that the Hinterland Connections costs do not constitute eligible costs for the compatibility of the aid granted to Femern A/S; that the measures granted to Femern A/S do not have an incentive effect; that the counterfactual analysis is unlawful; that the measures granted to Femern A/S do not cause undue distortion of competition; and that the new pleas submitted by the Appellant were inadmissible. 2. Order the Respondent to pay its own costs and the costs of the Appellant.</p> <p><u>Påstande i sag C-175/19 P:</u> 1. Set aside the Judgment of 13 December 2018 of the General Court in Case T-631/15 to the extent that it dismissed the Appellant's pleas that the measures granted to A/S Femern Landanlæg constitute aid; that the Hinterland Connections costs do not constitute eligible</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transport- og Boligministeriet (Repræsenteret ved Kammeradvokaten)	Mundtlig forhandling	26.11.20
		Til orientering: Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen		

	<p>costs for the compatibility of the aid granted to Femern A/S; that the measures granted to Femern A/S do not have an incentive effect; that the counterfactual analysis is unlawful; that the measures granted to Femern A/S do not cause undue distortion of competition.</p> <p>2. Order the Respondent to pay its own costs and the costs of the Appellant.</p>			
T-378/20	<p>Ryanair mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Den danske stats kompensation for skade som følge af COVID-19 udbruddet til SAS (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 15. april 2020 om statsstøtte SA.56795 annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Finansministeriet (Repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p> <p>Til orientering: Transport- og Boligministeriet</p>	Mundtlig forhandling	27.11.20
C-791/19	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p><u>Emne:</u> Retsstatsprincippet, dommeres uafhængighed, betydningen af at retslige afgørelse kan kvalificeres som disciplinærforseelser, herunder i lyset af adgangen til at forelægge præjudicielle spørgsmål.</p> <p><u>Påstande:</u> 1. Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, idet —den har tilladt, at indholdet i retslige afgørelser kan kvalificeres som disciplinærforseelser i forhold til dommerne ved de almindelige domstole (artikel 107, stk. 1, i lov om de almindelige domstoles organisation og artikel 97, stk. 1 og 3, i lov om højesteret), —den ikke har sikret uafhængighed og upartiskhed for højesterets disciplinærkammer, som det tilkommer at kontrollere de afgørelser, der træffes i disciplinærsager mod dommerne [artikel 3, nr. 5), artikel 27 og artikel 73, stk. 1, i lov om højesteret, sammenholdt med artikel 9a i lov om det nationale råd for retsvæsenet], —den har overdraget formanden for højesterets disciplinærkammer en skønsbeføjelse til at nominere disciplinærdomstolen i første instans i sager vedrørende dommere ved de almindelige domstole (artikel 110, stk. 3, og artikel 114, stk. 7, i lov om de almindelige domstoles organisation), og dermed ikke har sikret, at disciplinærsagerne behandles af en domstol, der er »oprettet ved lov«, og —den har overdraget justitsministeren beføjelsen til at udpege en disciplinærembedsmand for justitsministeren</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p>	Mundtlig forhandling	01.12.20

	<p>(artikel 112b i lov om de almindelige domstoles organisation) og dermed ikke har sikret, at disciplinærsagerne mod dommere ved de almindelige domstole behandles inden for en rimelig frist, og idet den har fastsat, at foranstaltninger i forbindelse med udpegelse af en forsvarer og dennes varetagelse af forsvaret ikke har opsættende virkning på afviklingen af disciplinærsagen (artikel 113a i lov om de almindelige domstoles organisation), og at disciplinærdomstolen gennemfører disciplinærsagen selv i den pågældende tilsagte dommers eller dennes forsvarers lovlige forfald (artikel 115a, stk. 3, i lov om de almindelige domstoles organisation), og dermed ikke har sikret retten til forsvar for de anklagede dommere ved de almindelige domstole, og</p> <p>at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 267, stk. 2 og 3, TEUF, idet —den har tilladt, at retternes beføjelse til at forelægge Domstolen anmodninger om præjudicielle afgørelser begrænses af muligheden for at indlede en disciplinærsag.</p> <p>2) Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-225/19 og C-226/19	<p>Minister van Buitenlandse Zaken m.fl.</p> <p>1. Er en klagesag som omhandlet i visumkodeksens artikel 32, stk. 3, vedrørende en endelig afgørelse om afslag på visum af den grund, der omhandles i visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi), et effektivt retsmiddel som omhandlet i artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder under følgende omstændigheder:</p> <ul style="list-style-type: none"> - i begrundelsen for afgørelsen har medlemsstaten anført: »De anses af en eller flere medlemsstater for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, indre sikkerhed eller folkesundhed, som defineret i Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 19, henholdsvis 21, eller mod en eller flere medlemsstaters internationale forbindelser« - hverken i afgørelsen eller under klagesagen anfører medlemsstaten, hvilken særlig eller hvilke særlige af de i visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi, nævnte fire grunde, der gøres gældende mod ansøgeren - under klagesagen anfører medlemsstaten ikke andre nærmere materielle oplysninger eller nogen støtte for den eller de grunde, der ligger til grund for indsigelsen fra den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater)? <p>2. Er der under de i spørgsmål 1 beskrevne omstændigheder tale om god forvaltning som omhandlet i artikel 41 i EU's</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	24.11.20

	<p>charter om grundlæggende rettigheder, særligt når henses til forvaltningens pligt til at begrunde sine afgørelser?</p> <p>3.a. Skal spørgsmål 1 og 2 besvares anderledes, såfremt medlemsstaten i den endelige afgørelse om visum henviser til en eksisterende og tilstrækkelig tydeligt angivet mulighed i den anden medlemsstat for at indlede en klagesag mod den ved navns nævnelser anførte ansvarlige myndighed i den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater), som har indgivet den i visumkodeksen artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi), omhandlede indsigelse, og hvorunder afslagsgrunden kan behandles?</p> <p>3.b. Kræves det for en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 i forbindelse med spørgsmål 3.a., at afgørelsen i en klagesag mod den medlemsstat, der har truffet den endelige afgørelse, udsættes, indtil ansøgeren har haft lejlighed til at anvende klagemuligheden i den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater), og såfremt ansøgeren gør brug af denne mulighed, at den endelige afgørelse er truffet i denne klagesag?</p> <p>4. Har det for besvarelsen af spørgsmålene nogen betydning, om den myndighed, der i medlemsstaten (eller i medlemsstaterne) har fremsat indsigelse mod, at der udstedes visum, kan gives lejlighed til at indtræde i klagesagen mod den endelige afgørelse om visum som den anden modpart, og herved kan få lejlighed til at underbygge den eller de grunde, som indsigelsen støttes på?</p>			
C-510/19	<p>Openbaar Ministerie</p> <p>1.1. Er udtrykket »judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, et selvstændigt EU-retligt begreb?</p> <p>1.2. Såfremt spørgsmål 1.1. besvares bekræftende, på grundlag af hvilke kriterier kan det da afgøres, om en myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat er en sådan judiciel myndighed og den af denne myndighed fuldbyrdede europæiske arrestordre følger en retsafgørelse?</p> <p>1.3. Såfremt spørgsmål 1.1. besvares bekræftende, er den nederlandske anklagemyndighed, nærmere bestemt anklagemyndighedens repræsentant, da omfattet af begrebet judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, og er den af denne myndighed fuldbyrdede europæiske arrestordre følger en retsafgørelse?</p> <p>1.4. Såfremt spørgsmål 1.3. besvares bekræftende, kan det da accepteres, at en første overgivelse bedømmes af en judiciel myndighed, nærmere bestemt Overleveringskammer te Amsterdam (overgivelsesafdelingen, Amsterdam) i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 15, hvorved bl.a. den retsundergivnes ret til at blive hørt og dennes søgsmålsadgang respekteres, mens en supplerende overgivelse i henhold til rammeafgørelsens artikel 27 er overdraget til en anden myndighed, nemlig anklagemyndighedens repræsentant, hvorved den retsundergivne hverken er sikret en ret til at blive hørt eller har søgsmålsadgang, således at der uden rimelig grund opstår en åbenbar mangel på indre sammenhæng i rammeafgørelsen?</p> <p>1.5. Såfremt spørgsmål 1.3. og 1.4. besvares bekræftende, skal rammeafgørelsens artikel 14, 19 og 27 da fortolkes således, at en anklagemyndighed, der handler som fuldbyrdende judiciel myndighed, først og fremmest skal respektere den retsundergivnes ret til at blive hørt og dennes søgsmålsadgang, før der kan gives tilladelse til retsforfølgelse, domfældelse eller</p>	Justitsministeriet	Dom	24.11.20

	<p>fængsling af en person med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på grund af et strafbart forhold, der er begået før dennes overgivelse i henhold til en europæisk arrestordre, men som ikke er det strafbare forhold, for hvilket denne søges overgivet?</p> <p>2. Er anklagemyndighedens repræsentant i arrondissementsparket Amsterdam (anklagemyndigheden i Amsterdam retskreds), der handler til gennemførelse af artikel 14 i den nederlandske lov af 29. april 2004 om gennemførelse af Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (lov om overgivelse), den fuldbyrdende judicielle myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, som har overgivet den eftersøgte person, og som kan give samtykke i henhold til rammeafgørelsens artikel 27, stk. 3, litra g), og stk. 4?</p>			
C-49/19	<p>Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik</p> <p>— Det fastslås, at Republikken Portugal har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 3, i og bilag IV, del B, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet), idet den har fastsat et ekstraordinært bidrag for deleordningen for finansieringen af nettoomkostningerne ved forsyningspligten fra 2007, indtil den leverandør eller de leverandører, der udvælges i henhold til artikel 99, stk. 3, i lov nr. 5/2004, påbegynder leveringen af forsyningspligt-ydelsen, som fastsat i artikel 17 og 18 i lov nr. 35/2012 om udligningsfonden.</p> <p>— Republikken Portugal tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Energistyrelsen	Dom	25.11.20
C-372/19	<p>SABAM</p> <p>Skal artikel 102 TEUF, eventuelt sammenholdt med artikel 16 i direktiv 2014/26/EU om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked fortolkes således, at der er tale om misbrug af en dominerende stilling, hvis et selskab, der forvalter ophavsrettigheder, og som i en medlemsstat har et faktisk monopol, over for arrangører af musikeventer anvender en model for vederlag for retten til overføring af musikværker til almenheden, der blandt andet er baseret på omsætningen, 1. og som bygger på en fast tarif med trin i stedet for en tarif, der (ved hjælp af tidssvarende tekniske hjælpemidler) tager hensyn til den præcise andel af musik fra forvaltningsselskabets repertoire, der afspilles under eventet, 2. og som lader licensvederlagene afhænge af eksterne faktorer såsom blandt andet prisen for adgang, prisen på mad og drikkevarer, budgettet til kunstnerne for deres optræden og budgettet til andre elementer, såsom dekorationer?</p>	Kulturministeriet	Dom	25.11.20
C-795/19	<p>Tartu vangla</p> <p>Skal artikel 2, stk. 2, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en hørenedsættelse, der overskrider den foreskrevne norm, udgør en absolut hindring for en ansættelse som fængselstjenestemand og anvendelse af</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	25.11.20

	korrigerende hjælpemidler med henblik på vurderingen af opfyldelsen af kravene til hørevnen ikke er tilladt?			
C-799/19	<p>Sociálna poisťovňa</p> <p>1. Skal artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens fortolkes således, at begrebet »tilgodehavender, der hidrører fra arbejdsaftaler« også omfatter en godtgørelse for ikke-økonomisk skade, der er lidt som følge af den ansattes død efter en arbejdsulykke?</p> <p>2. Skal artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens fortolkes således, at en arbejdsgiver, som har været genstand for en anmodning om tvangsfuldbyrdelse af et krav, tilkendt i henhold til en retsafgørelse om godtgørelse af ikke-økonomisk skade, der er lidt som følge af den ansattes død efter en arbejdsulykke, anses for insolvent også i den situation, hvor fordringen i tvangsfuldbyrdesproceduren anses for uerholdelig som følge af, at arbejdsgiveren ikke råder over nogen midler?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	25.11.20
T-166/19	<p>Bronckers mod Kommissionen</p> <p>Påstande: —Kommissionens afgørelse af 10. januar 2019 i medfør af forordning (EF) nr. 1049/2001, hvorved den gav afslag på sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i dokumenter, der nævnes i referaterne fra det blandede udvalg vedrørende spiritus, nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Mexicanske Stater om gensidig anerkendelse og beskyttelse af betegnelser inden for spiritussektoren, annulleres.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	25.11.20
C-815/18	<p>Federatie Nederlandse Vakbeweging</p> <p>1. Skal Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997, L 18, s. 1, herefter »udstationeringsdirektivet«) fortolkes således, at det også finder anvendelse på en arbejdstager, der er beskæftiget som chauffør i forbindelse med international vejtransport og således udfører sit arbejde i mere end en medlemsstat?</p> <p>2(a). Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, på grundlag af hvilket kriterium eller ud fra hvilke synspunkter skal det da afgøres, om en arbejdstager, der er beskæftiget som chauffør i forbindelse med international vejtransport, er udstationeret »på en medlemsstats område« som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 1, stk. 1 og 3, og om denne arbejdstager »i en bestemt periode udfører arbejde på en anden medlemsstats område end den, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde« som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 2, stk. 1?</p> <p>2(b). Har det ved besvarelsen af spørgsmål 2(a) nogen betydning, og i bekræftende fald hvilken, at den virksomhed, der udstationerer den i spørgsmål 2(a) omhandlede arbejdstager, er forbundet – eksempelvis i koncernsammenhæng – med den virksomhed, som arbejdstageren er udstationeret til?</p> <p>2(c). Såfremt den i spørgsmål 2(a) omhandlede arbejdstagers arbejde delvist består i cabotage-transport – dvs. transport, der</p>	Beskæftigelsesministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Transport – og Boligministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	01.12.20

	<p>udelukkende foretages i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde – må denne arbejdstager da for denne del af beskæftigelsen under alle omstændigheder anses for at arbejde midlertidigt i den førstnævnte medlemsstat? I bekræftende fald gælder der herved en undergrænse eksempelvis i form af en minimumsperiode pr. måned, hvor cabotagetransporten finder sted?</p> <p>3(a). Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, hvorledes skal begrebet »kollektive aftaler [...], der finder generel anvendelse« som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 1, og stk. 8, første afsnit, fortolkes? Er der tale om et selvstændig EU-retligt begreb, og er det således tilstrækkeligt, at de i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 8, første afsnit, omhandlede betingelser er opfyldt i faktisk henseende, eller kræver disse bestemmelser også, at det er fastslået, at den kollektive arbejdsaftale finder generel anvendelse i henhold til national ret?</p> <p>3(b). Såfremt en kollektiv arbejdsaftale ikke kan betragtes som en aftale, der finder generel anvendelse som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 1 og stk. 8, første afsnit, er artikel 56 TEUF da til hinder for, at en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat, og som udstationerer en arbejdstager på en anden medlemsstats område, i henhold til en kontrakt er forpligtet til at efterkomme bestemmelserne i en sådan kollektiv arbejdsaftale, der gælder i den sidstnævnte medlemsstat?</p>			
C-826/19	<p>Austrian Airlines</p> <p>1) Skal artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til lufthavnspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (forordning (EF) nr. 261/2004) fortolkes således, at den skal anvendes på to lufthavne, der begge befinder sig i umiddelbar nærhed af en bykerne, men hvoraf kun den ene er beliggende i byregionen, hvorimod den anden er beliggende i nabodelstaten?</p> <p>2) Skal artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der i tilfælde af landing i en anden bestemmelseslufthavn i samme by, i samme byområde eller samme region består en ret til kompensation som følge af aflysning af flyvningen?</p> <p>3) Skal artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der i tilfælde af landing i en anden lufthavn i samme by, i samme byområde eller samme region består en ret til kompensation som følge af lang forsinkelse?</p> <p>4) Skal artikel 5, 7 og 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at forsinkelsen ved efterprøvelsen af, om en passager har lidt et tab af tid på tre timer eller mere som omhandlet i EU-Domstolens dom af 19. november 2009 i de forenede sager C-402/07 og C-432/07, Sturgeon m.fl., skal beregnes således, at det afgørende er landingstidspunktet i den anden bestemmelseslufthavn, eller er det afgørende det tidspunkt, hvor der gennemføres transport til den bestemmelseslufthavn, som reservationen oprindeligt gjaldt for, eller til et andet nærliggende bestemmelsested efter aftale med passageren?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transport- og Boligministeriet	GA	02.12.20

	<p>5) Skal artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at et luftfartsselskab, der gennemfører flyvninger som led i en flyrotation, kan påberåbe sig en hændelse, der er indtrådt i tredjesidste led inden den berørte flyvning, konkret en reduktion af antallet af indflyvninger som følge af uvejr?</p> <p>6) Skal artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at luftfartsselskabet i tilfælde af [org. s. 3] landing i en anden bestemmelseslufthavn skal tilbyde transport til et andet sted på eget initiativ, eller påhviler det passageren at anmode om en sådan transport?</p> <p>7) Skal artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at passageren har ret til kompensation som følge af tilsidesættelsen af de i artikel 8 og 9 fastsatte forpligtelser til at tilbyde bistand, forplejning og indkvartering?</p>			
C-44/19	<p>Repsol Petróleo</p> <p>Er en fortolkning af artikel 47, stk. 1, litra b), i lov om punktafgifter, hvorefter punktafgiften for mineralolier pålægges egetforbruget af energiprodukter på et raffinaderi med hensyn til den andel, der anvendes til fremstilling af produkter, som ikke er energiprodukter, i overensstemmelse med EU-retten, nærmere bestemt artikel 21, stk. 3, i direktiv 2003/96?</p> <p>Følgende betingelser er opfyldt:</p> <p>i) de energiprodukter, der anvendes til egetforbruget på raffinaderiet, er blevet fremstillet på selvsamme raffinaderi</p> <p>ii) disse produkter anvendes som brændstof i forbindelse med fremstillingen af mineralolier under punktafgiftssuspension</p> <p>iii) egetforbruget er forbundet med produktion af energiprodukter på det samme anlæg, og</p> <p>iv) i forbindelse med denne produktionsproces som helhed [fremstilles der] ud over energiprodukter andre uundgåelige og uønskede restprodukter, som ikke anses for at være energiprodukter i henhold til artikel 2 i direktiv 2003/96 (f.eks. svovl, som fjernes fra de energiprodukter, der produceres under denne fremstillingsproces).</p>	Skatteministeriet Energistyrelsen	Dom	03.12.20
C-72/19 P	<p>Saleh Thabet m. fl. mod Rådet (appel)</p> <p>—Den appellerede dom ophæves.</p> <p>—Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og annullerer de omtvistede retsakter, for så vidt som de vedrører appellanterne.</p> <p>—Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne kan træffe afgørelse i overensstemmelse med Domstolens retlige bedømmelse.</p> <p>—Rådet tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i sagen for Domstolen og Retten.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	03.12.20
C-145/19 P	<p>Mubarak mod Rådet (appel)</p> <p>1. Den appellerede dom ophæves.</p> <p>2. Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og annullerer de anfægtede retsakter, for så vidt som disse finder anvendelse på appellanten.</p> <p>3. Subsidiært hjemvises sagen til Retten, således at denne kan træffe afgørelse i overensstemmelse med Domstolens retlige bedømmelse.</p> <p>4. Rådet tilpligtes at betale appellantens sagsomkostninger for Domstolen og Retten.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	03.12.20
C-311/19	<p>BONVER WIN</p> <p>1) Finder artikel 56 ff. i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendelse på en national lovgivning (en almenyldig retsakt af bindende karakter i form af et kommunalt dekret), der forbyder en bestemt tjenesteydelse i en</p>	Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.12.20

	<p>del af en kommune, blot fordi en af denne lovgivning berørt tjenesteyders kunder måtte komme eller kommer fra en anden EU-medlemsstat? Er en simpel påstand om den eventuelle tilstedeværelse af kunder fra en anden medlemsstat i givet fald tilstrækkelig til, at artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse, eller er tjenesteyderen forpligtet til at bevise den konkrete levering af tjenesteydelser til kunder, som kommer fra andre medlemsstater?</p> <p>2) Har det betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at:</p> <p>a) den eventuelle restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser er betydeligt begrænset i både geografisk og indholdsmæssig henseende (potentiel anvendelse af en de minimis-undtagelse)</p> <p>b) den nationale lovgivning ikke synes, retligt eller faktisk, at medføre en forskellig regulering af situationen for enheder, der hovedsageligt leverer tjenesteydelser til statsborgere fra andre EU-medlemsstater på den ene side, og situationen for enheder, der fokuserer på et nationalt klientel på den anden side?</p>			
C-352/19 P	<p>Région de Bruxelles-Capitale mod Kommissionen (appel)</p> <p>—Kendelsen af 28. februar 2019 (T-178/18) ophæves.</p> <p>—Der træffes afgørelse om formaliteten i det annullationssøgsmål, som Région de Bruxelles-Capitale har anlagt til prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2324 af 12. december 2017 om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet glyphosat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011; i øvrigt hjemvises sagen til Retten.</p> <p>—Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.12.20
C-470/19	<p>Friends of the Irish Environment</p> <p>Er kontrol med aktindsigt i sagsakter i sager, hvor der er afsagt endelig dom, hvor fristen for appel er udløbet, og der ikke verserer en appel eller er fremsat en anmodning om genoptagelse, men hvor genoptagelse under særlige omstændigheder er mulig, udøvelse af dømmende myndighed som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	03.12.20
C-559/19	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: —Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, sammenholdt med direktivets artikel 1, litra a), og punkt 2.1.2 i bilag V hertil, direktivets artikel 5, sammenholdt med punkt 2.2 i bilag II hertil, samt direktivets artikel 11, stk. 1, artikel 11, stk. 3, litra a), c) og e), og artikel 11, stk. 4, idet det ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge forringelsen af tilstanden af grundvandsforekomsterne i området Doñana, da det ikke foretog en yderligere karakterisering af de forekomster, som udgør en risiko, ligesom det ikke fastlagde de nødvendige foranstaltninger, og idet det i indsatsprogrammet for vandområdeplanen for vandområdet Guadalquivir ikke indførte de grundlæggende og supplerende, passende foranstaltninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	GA	03.12.20

	<p>— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, sammenholdt med artikel 7, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet det ikke har vedtaget de foranstaltninger, der er egnede til at undgå forringelsen af de naturtyper og de levestederne for arter, for hvilke de her omtalte områder blev udpeget (ZEPA/LIC ES0000024 Doñana, ZEPA/LIC ES6150009 Doñana Norte y Oeste og ZEPA ES6150012 Dehesa del Estero og Montes de Moguer).</p> <p>—Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-767/19	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien</p> <p>Påstande: —Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (1) og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (2), idet det ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af følgende:</p> <p>—artikel 9, stk. 1, litra a), i både direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF,</p> <p>—artikel 37, stk. 4, litra a) og b), i direktiv 2009/72/EF og artikel 41, stk. 4, litra a) og b), i direktiv 2009/73/EF.</p> <p>—artikel 37, stk. 6, litra a), b) og c) og artikel 37, stk. 9, i direktiv 2009/72/EF samt artikel 41, stk. 6, litra a), b) og c), og artikel 41, stk. 9, i direktiv 2009/73/EF, og</p> <p>—artikel 37, stk. 10, i direktiv 2009/72/EF og artikel 41, stk. 10, i direktiv 2009/73/EF.</p> <p>—Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Energistyrelsen	Dom	03.12.20
C-620/18	<p>Ungarn mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/957 af 28. juni 2018 om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (1) annulleres. - Subsidiært: - annulleres de bestemmelser i artikel 1, nr. 2), litra a), i direktiv (EU) 2018/957, der indfører den nye artikel 3, stk. 1, litra c), tredje afsnit, i direktiv 96/71/EF - annulleres de bestemmelser i artikel 1, nr. 2), litra b), i direktiv (EU) 2018/957, der indsætter stk. 1a i artikel 3 i direktiv 96/71/EF. —annulleres artikel 1, nr. 2), litra c), i direktiv (EU) 2018/957 — annulleres artikel 3, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/957. — Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	08.12.20
C-626/18	<p>Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: — Artikel 1, nr. 2), litra a), artikel 1, nr. 2), litra b), og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/957 af 28. juni 2018 om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (1) annulleres.</p> <p>— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>— Subsidiært, såfremt Domstolen er af den opfattelse, at de anfægtede bestemmelser i direktiv 2018/957/EU ikke kan adskilles fra resten af direktivet uden at ændre dets væsentligste indhold, annulleres direktiv (EU) 2018/957 i sin helhed.</p>	Beskæftigelsesministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	08.12.20

C-383/19	<p>Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą Skal artikel 3 [i direktiv 2009/103] fortolkes således, at forpligtelsen til at tegne en ansvarsforsikring for motorkøretøjer også omfatter de situationer, hvor en regional myndighed på grundlag af en domstolsafgørelse har erhvervet ejendomsretten til køretøjet, hvilket køretøj ikke kan startes, befinder sig på en privat ejendom i form af en overvåget parkeringsplads væk fra en offentlig vej og som følge af ejerens beslutning er bestemt til ophugning? Skal denne bestemmelse endvidere fortolkes således, at der under disse omstændigheder ikke påhviler den regionale myndighed, der ejer køretøjet, en forpligtelse til at tegne en forsikring for køretøjet, uanset at dette påvirker det erstatningsansvar, som [garanti]fonden påtager sig over for skadelidte tredjeparter?</p>	Transport- og Boligministeriet	GA	08.12.20
C-584/19	<p>Staatsanwaltschaft Wien Skal begreberne »judiciel myndighed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager og »offentlig anklager« som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. i), i det nævnte direktiv forstås således, at også de anklagemyndigheder i en medlemsstat, som i forbindelse med vedtagelsen af en afgørelse om udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse udsættes for risikoen for direkte eller indirekte at blive underlagt individuel styring eller instruktion fra den udøvende magt, såsom fra Justizsenators in Hamburg (Hamburgs justitsminister), er omfattet heraf.</p>	Justitsministeriet	Dom	08.12.20
C-458/19 P	<p>ClientEarth mod Kommissionen (appel) Påstande: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves. —Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling, eller subsidiært: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves og —Appellen fremmes til realitetsbehandling og appellanten gives medhold og følgelig annulleres den omtvistede afgørelse, og under alle omstændigheder: —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af intervenienterne afholdte omkostninger, i sagen i første instans og i appelsagen.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	10.12.20
C-616/19	<p>Minister for Justice and Equality i) Skal henvisningen til »den pågældende medlemsstat« i artikel 25, stk. 2, litra d) og e), i direktiv 2005/85 forstås i betydningen a) den første medlemsstat, der har givet beskyttelse svarende til asyl til en ansøger om international beskyttelse, b) den anden medlemsstat, som en efterfølgende ansøgning om international beskyttelse indgives til, eller c) en af disse to medlemsstater? ii) Når en tredjelandstatsborger har fået international beskyttelse i form af subsidiær beskyttelse i en første medlemsstat og flytter til en anden medlemsstats område, er indgivelsen af en ny ansøgning om international beskyttelse i den anden medlemsstat da udtryk for misbrug af rettigheder, således at den anden medlemsstat kan indføre en foranstaltning, hvorefter en sådan efterfølgende ansøgning kan afvises? iii) Skal artikel 25 i direktiv 2005/85 fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat, som ikke er bundet af direktiv 2011/95 men er bundet af forordning nr. 604/2013, indfører en foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en asylansøgning indgivet af en tredjelandstatsborger, der</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	10.12.20

	tidligere er givet subsidiær beskyttelse af en anden medlemsstat, afvises?			
C-620/19	<p>J & S Service</p> <p>1. Tjener artikel 23, stk. 1, litra j), i forordning (EU) 2016/679 ligeledes til beskyttelsen af skattemyndighedernes interesser?</p> <p>2. Omfatter udtrykket »håndhævelse af civile retlige krav« i bekræftende fald også skattemyndighedernes forsvar mod civile retlige krav, og skal de pågældende krav i givet fald allerede være gjort gældende?</p> <p>3. Giver bestemmelsen i artikel 23, stk. 1, litra e), i forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af en medlemsstats væsentlige finansielle interesser, herunder skatteanliggender, mulighed for at begrænse indsigt retten i henhold til artikel 15 i forordning (EU) 2016/679 med henblik på at afværge civile retlige krav om omstødelse ved insolvens mod skattemyndighederne?</p>	Erhvervsministeriet Justitsministeriet Datatilsynet	Dom	10.12.20
C-784/19	<p>TEAM POWER EUROPE</p> <p>Skal artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlaments og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at et vikarbureau, for at det kan antages, at det normalt udøver sin virksomhed i den medlemsstat, hvor det er etableret, skal udføre en omfattende del af sin virksomhed med udlejning af midlertidig arbejdskraft for brugervirksomheder, som er etableret i den samme medlemsstat?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	10.12.20
C-950/19	<p>Patenti- ja rekisterihallituxsen tilintarkastuslautakunta</p> <p>1. Skal artikel 22a, stk. 1 (indføjet ved direktiv 2014/56/EU), i direktiv 2006/43/EF fortolkes således, at en ledende revisionspartner påtager sig en stilling af den i dette stykke nævnte art, når ansættelseskontrakten indgås?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 22a, stk. 1, fortolkes således, at en ledende revisionspartner påtager sig en stilling af den i dette stykke nævnte art, når arbejdet i den pågældende stilling indledes?</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	10.12.20